

Review

Knowledge-based leadership and scientific authority in medical universities; A review study

Mohammad Kazem Mahmoudi¹, Mohammad Salehi^{2*}, Maryam Taghvaei Yazdi³

1. Higher Education Management, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran

2. Department of Educational Management, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran.

3. Department of Educational Management, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran.

*. Corresponding Author: E-mail: Drsalehi@iausari.ac.ir

(Received 22 October 2020; Accepted 19 February 2021)

Abstract

Leadership of large organizations such as medical universities require general, specialized knowledge for optimal organizational management. Knowledge-based organizational leadership is a necessity for organizational leadership and the importance of knowledge-based leadership in organizational development and scientific authority is not hidden. Therefore, the present study aimed to investigate the impact of knowledge-based leadership and scientific authority in medical universities.

The present study is a review that has been done by searching the databases of Google Scholar, ProQuest, Elsevier, Pubmed, Iran Medex, Scopus in the range of 2003 to 2020. Searching for articles based on review keywords, Leadership, knowledge-based, authority.

The results show that knowledge-based leadership is a leadership style in the organization that is the connecting point of the organization. Knowledge-based leadership (with general and specialized capabilities and optimal organizational management) is a valuable organizational asset that can implement the goals of leadership in a desirable way and the highest efficiency in the organization. Therefore, with proper leadership, organizational resources can be used with a scientific authority approach. The results of this study suggest to the officials of medical universities to use knowledge-based and effective leaders in the organization in order to promote scientific authority and organizational orientation.

Keywords: Leadership, Knowledge-Based, Knowledge-Based Leadership, Scientific Authority, Medical Sciences.

ClinExc 2021;11(43-53) (Persian).

رهبری دانش محور و مرجعیت علمی در دانشگاه‌های علوم پزشکی: یک مطالعه مروری

محمد کاظم محمودی^۱، محمد صالحی^{۲*}، مریم تقوایی یزدی^۳

چکیده

رهبری سازمان‌های بزرگ مانند دانشگاه‌های علوم پزشکی نیازمند دانش عمومی، تخصصی در راستای مدیریت بهینه سازمانی هستند رهبری سازمانی که مبتنی بر دانش کارآمد باشد یک ضرورت جهت هدایت سازمانی است و اهمیت رهبری بر پایه دانش به عنوان بالاترین قدرت اجرای سازمانی در راستای ارتقاء سازمانی و مرجعیت علمی برکسی پوشیده نیست. بنابراین مطالعه حاضر با هدف بررسی تاثیرگذاری و تاثیرپذیری رهبری دانش محور و مرجعیت علمی در دانشگاه‌های علوم پزشکی صورت گرفته است.

مطالعه حاضر از نوع مروری می‌باشد که از طریق جستجو در پایگاه‌های اطلاعاتی؛ ProQuest Elsevier، Google Scholar، Pubmed، Iran Medex، Scopus در محدوده سال‌های ۲۰۱۰ الی ۲۰۲۰ صورت گرفته است جستجوی مقالات براساس کلیدواژه‌های مروری، دانش محور، رهبری دانش محور، مرجعیت علمی، علوم پزشکی انجام گردید.

نتایج نشان می‌دهد که رهبری دانش محور یک سبک رهبری در سازمان است سبکی که نقطه اتصال ارتباط سازمان می‌باشد. رهبری بر مبنای دانش محور و با برخورداری از توانمندی عمومی و تخصصی و مدیریت بهینه سازمانی (که خود یک مبنای مرجعیت علمی است) یک سرمایه ارزشمند سازمانی است به طوری که می‌تواند اهداف رهبری را به شکل مطلوب و بالاترین میزان بازدهی در سازمان جاری کند. بنابراین با بهره‌گیری از رویکرد رهبری متناسب می‌توان بهره‌برداری بهینه‌ای از منابع سازمانی با رویکرد مرجعیت علمی نمود. نتایج این پژوهش به مسئولان، مدیران و دست‌اندرکاران دانشگاه‌های علوم پزشکی پیشنهاد می‌کند که از رهبران دانش محور و اثربخش در سازمان استفاده نمایند تا بتوانند موجب ارتقاء مرجعیت علمی و جهت‌مندی سازمانی شوند.

واژه‌های کلیدی: رهبری، دانش محور، رهبری دانش محور، مرجعیت علمی، علوم پزشکی.

Email: Drsalehi@iausari.ac.ir

۱. دکترای مدیریت آموزشی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران.
 ۲. دانشیار دانشکده علوم انسانی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران.
 ۳. دانشیار دانشکده علوم انسانی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران.
- * نویسنده مسئول: مازندران، ساری، دانشگاه آزاد واحد ساری، دانشکده علوم انسانی
تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۸/۱۲ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۹/۱۱/۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۲/۱

مقدمه

بدون شک رهبران دانش شکل جدیدی از مدیران سازمانی هستند (۱) تئوری‌ها و تحقیقات رهبری، گذشته طولانی دارند، ولی اخیراً بیان نقش رهبری در مدیریت دانش شروع شده است (۲) از آنجایی که نخستین نیرو در اثربخشی سازمان‌ها در رهبری نهفته است برای اینکه یک سازمان موفق باقی بماند، وجود رهبری واجب و ضروری است (۳) گرچه تا چندی پیش سخن از مدیریت دانش موضوع جالب توجهی در کانون‌های تفکر بود، اکنون سخن از رهبری دانش به میان آمده و توجه اندیشمندان فعال در قلمرو مدیریت را به خود جلب کرده است (۴) یکی از مهم‌ترین الگوهای رهبری که می‌تواند در توسعه اخلاق، افزایش اعتمادپذیری کارکنان، ارتقای سرمایه اجتماعی و بهبود خلاقیت و نوآوری کارکنان موثر باشد رهبری دانش محور است (۵) رفتار رهبری یکی از عوامل مهمی است و تاثیر زیادی از جهت اثربخشی در دانش سازمان دارد (۶) لاکشمن و پارت اظهار می‌دارند که رهبری دانش نقش مهمی را در ارتقای دانش سازمانی، جذب و انتقال آن، عملکرد سازمانی، اثربخشی سازمانی، یادگیری سازمانی، فرهنگ سازمانی، ایجاد بینش و مدیریت دانش و اطلاعات ایفا می‌کند (۷) و سازماندهی فرآیندی یک‌باره نمی‌باشد و باید هرازگاهی نسبت به کارا بودن سیستم ساختاری و تناسب آن با تغییرات اقدام مقتضی به عمل آید (۸) آنچه دارای اهمیت است تامین دانش مورد نیاز سازمان است و اینکه تا چه اندازه می‌تواند به یک استراتژی واقع‌گرا رهنمون شود (۹) اهمیت به سرعت بخشیدن در تحولات سازمان و نوآوری گسترش فعالیت دانش را به دنبال دارد (۱۰) رهبری دانش مؤثر می‌تواند به ایجاد مکانیسم‌هایی برای پاسخگویی و کنترل، به اشتراک‌گذاری، یکپارچه‌سازی و مدیریت دانش مشتری کمک کند (۱۱) و به‌عنوان شرط ضروری برای توسعه و تشویق برای مقاصد نوآوری در شرکت‌ها می‌باشد (۱۲) حال آن‌که در تفکرات جدید به دلیل امتزاج استراتژی با همه عوامل سازمانی، برنامه‌ها در یک

چهارچوب اصولی و مبتنی بر قابلیت‌های رهبری افراد درگیر برنامه‌ریزی و اجرا و پایش می‌شوند (۱۳). همچنین، رهبری دانش محور باید در سازمان‌های مرتبط با آموزشش به منظور ایجاد انگیزه و نوآوری در تعاملات آموزشی، همگام بودن با آموزش دانشجویان و ترویج تعامل سازمانی در تصویرسازی دانشگاه به‌عنوان جایگاه تجربیات مشترک، براساس خلاقیت و پیشرفت علمی و تکنولوژی نهادینه شود (۱۴). دنیای امروز با رشد و پیشرفت سریع در علم و فناوری روبرو است و دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی نقش مهمی در پیشرفت و پیشرفت جامعه در زمینه‌های آموزش منابع انسانی، تولید علم و فناوری و حل مشکلات مختلف دارند. در جهت اقتدار علمی، دانشگاه‌ها و بخش‌های دولتی نمایانگر تمام ظرفیت‌ها نیستند و ظرفیت‌های بسیار بیشتری وجود دارد که با مشارکت بخش‌ها و نهادهای مختلف به‌ویژه همکاری‌های بین‌بخشی و بین‌دانشگاهی می‌توان از آن‌ها بهره برد (۱۵).

مرجعیت علمی، بهره‌برداری بهینه از مجموعه منابع کشور برای حرکتی منظم از وضعیت موجود به جایگاه علمی، در قالب نقشه جامع علمی کشور است که نقش مهمی در توسعه و اثربخشی دانشگاه‌ها دارد و برای ارتقای کیفیت آموزشی بسته تحول و نوآوری در آموزش علوم پزشکی توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به اجرا درآمده است (۱۶، ۱۱) در تعریفی دیگر مرجعیت علمی به معنی قطب و محور علمی شدن و کسب جایگاه ممتاز در حوزه علم و دانش است (۱۷). مرجعیت علمی دو بخش سخت‌افزاری و نرم‌افزاری دارد. بستر فراهم‌شده فعلی در سطح دانشگاه‌ها بخش سخت‌افزاری آن را تشکیل می‌دهند و مباحث امکان‌سنجی، نگاه جامع به همه ذی‌نفعان، ملاحظات زمانی، مدیریتی، فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی بخش نرم‌افزاری و مهم آن به‌شمار می‌رود (۱۸). مرجعیت علمی، واژه‌ای نو و بدیع است که به برتری و رهبری در تلاش برای جنبش نرم‌افزاری و تولید علم، بازگشت دارد. مرجعیت علمی،

سازمانی را محقق ساخت؛ از این‌رو، برای دستیابی به توسعه علمی و اقتدار، لازم است برنامه‌ریزی استراتژیک تحقیقات علمی در کشور با هدف شناسایی ظرفیت‌ها و هدایت تحقیقات برای دستیابی به اهداف سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ انجام شود (۲۴). با توجه به مطالب عنوان‌شده، پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر رهبری دانش‌محور بر مرجعیت علمی در دانشگاه‌های علوم پزشکی انجام شد.

روش کار

مطالعه حاضر از نوع مروری می‌باشد که از طریق جستجو در پایگاه‌های اطلاعاتی؛ Google، ProQuest, Elsevier, Pubmed, Iran Scholar, Medex, Scopus در محدوده سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ صورت گرفته است جستجوی مقالات براساس کلیدواژه‌های رهبری دانش‌محور، مرجعیت علمی، بین‌المللی‌سازی دانشگاه و معادل انگلیسی Knowledge-based leadership و Scientific University Internationalization, authority انجام گردید و پس از بررسی متن مقالات ۲۸ مقاله واجد معیارهای ورود به مطالعه بر مبنای ارتباط موضوعی با هدف مطالعه و در راستای رهبری دانش‌محور انتخاب شده‌اند.

بحث

با توجه به نتایج بدست‌آمده از تحلیل‌های صورت پذیرفته می‌توان نتیجه گرفت تمامی مولفه‌های مدیریت دانش در تقابل با رهبری دانش‌محور در تاثیرپذیری معناداری با ابعاد این رهبری بودند بسیاری از کشورها و مجامع علمی و سازمان‌ها، دانش را عامل مهم توسعه می‌دانند و بر آن تأکید می‌کنند. دانش، موتور محرکه‌ی توسعه‌ی دانایی‌محور بوده، توجه به آن نقش فزاینده‌ای در رشد جوامع خواهد داشت این یافته با نتایج محققان که در پژوهش‌های خود به مؤلفه‌های رهبری دانش‌محور از قبیل؛ چشم‌انداز، تسهیم و خلق دانش، تفکر استراتژیک و سیستمی، قابل اعتماد، کاریزما،

بهره‌برداری بهینه از مجموعه منابع کشور برای حرکتی منظم و پیوسته از وضعیت موجود به جایگاه علمی آرمانی، در قالب نقشه جامع علمی کشور (توانایی تبیین ساحت علمی الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت) است (۱۹). علاوه بر کسب مرجعیت در سطح بین‌المللی می‌توان از فرصت‌های ایجاد شده آن برای پیشرفت در همه عرصه‌های مختلف علمی استفاده کرد. مرجعیت و مشروعیت سازمان‌های بین‌المللی در حاکمیت آموزشی جهانی معمولاً به‌عنوان تابعی از قدرت نظارتی یا هنجاری آن‌ها تلقی می‌شود. در حالی‌که، رشد روزافزون تحقیقات علمی و دانش مرتبط با سیاست و تولید، انتشار و انتقال استراتژیک از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. مرجعیت علم به‌عنوان منبع اصلی مشروعیت و حتی بقا در یک بستر روزافزون متراکم و رقابتی حاکمیت آموزش جهانی عمل می‌کند (۲۰).

در مقوله رهبری دانش‌محور و مرجعیت علمی شواهدی وجود دارد که وجود تفاوت‌های اساسی جنسیتی را از نظر رهبری علمی، مرجعیت علمی و تأثیر علمی برجسته می‌کند. در واقع جنسیت در رهبری دانش‌محور به‌اندازه نقش دانش و برجستگی علمی مطرح نمی‌شود و آنچه از این منظر مهم است ویژگی‌های یک رهبر دانش‌محور در تحقق اهداف سازمان و تبدیل شدن به منبع و مرجع علم‌بودن است که جلوه‌گری بیشتری دارد (۲۱). همچنین فرد مرجع از جهت ویژگی‌های شخصیتی، مدیریت و شایستگی‌های محوری، کمال‌گرا می‌باشد (۲۲).

براساس سند تحول بنیادین آموزش پرورش، نقشه جامع علمی کشور و چشم‌انداز ۲۰ ساله نه تنها می‌بایست انتظار تحول و نوآوری را در تمامی عرصه‌های تعلیم و تربیت داشته باشیم بلکه باید نظام آموزشی را به‌گونه‌ای باز تعریف نمود که فعالیت‌های مشارکتی، اجتماعی، پرورشی و گروهی را با جهت‌گیری‌های انگیزشی در برنامه‌های راهبردی کشور التزام بخشید (۲۳). بنابراین ضرورت مدیریت و رهبری دانش‌محور به‌عنوان اساس نوآوری بالادستی مشهود است زیرا برخوردار از رویکرد رهبری دانش‌محور می‌توان خلاقیت و نوآوری

مهارت‌های اجتماعی و مهارت‌های کسب و کار مورد توجه قرار گیرند (۴۳-۳۹).

قرن ۲۱ را قرن بهره‌برداری و مدیریت دانش در خدمت توسعه نیز نامیده‌اند (۴۴). با وجود این شرایط برای این که سازمانی موفق باقی بماند، وجود رهبری واجب و ضروری است (۴۵)، لاکشمن اعتقاد دارد که مدیریت دانش و دانش تصاحب شده به‌وسیله رهبران برای تحقق کارکردهای سازمانی اهمیت دارد (۴۶) چنانچه رهبران سازمان‌ها از دانش فردی بالایی برخوردار باشند، می‌توانند در افزایش قابلیت جذب سازمانی و انتقال موثر دانش بین واحدهای سازمان مفید عمل کنند. برای انتقال دانش به‌طور موثر نیاز به فردی است تا به‌عنوان واسطه میان واحدها عمل کند. این واسطه برای برقراری ارتباط مناسب و موثر باید دارای ویژگی‌هایی از جمله اینکه خود دانش بالایی داشته باشد تا بتواند افراد را به سمت خود جذب کند (۱۳، ۳۶، ۵۲، ۴۷). مدیریت ضعیف در سیستم‌های بهداشتی درمانی همانند یک سلول سرطانی در حال پیشرفت باعث ایجاد مسمومیت در سیستم شده و باعث عدم رضایت کارکنان و فرسودگی شغلی آنان می‌گردد. با توجه به تأکید اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان برای کارآمد بودن یک رهبر پزشکی و همچنین لزوم آشنایی اساتید و دانشجویان پزشکی با مفاهیم رهبری و تربیت آنها به عنوان رهبران کارآمد به نظر می‌رسد ارائه دروس رهبری و مدیریت به صورت رسمی به منظور ارتقاء کیفیت آموزشی در دوره آموزش پزشکی یا به‌صورت دوره‌های آموزش مداوم امری ضروری و منجر به توانمندسازی می‌شود. هنر خاص یک رهبر آموزش عالی این است که در انگیزه دادن و الهام بخشیدن به اعضای هیئت‌علمی، معاونان، رؤسای دانشکده‌ها، مدیران گروه و کارکنان جهت هرچه بهتر رسیدن به موفقیت سازمانی توانا باشد (۲۹، ۳۳). ضرورت توجه به مرجعیت علمی، از اهمیت آموزش عالی به‌عنوان مسأله‌ای حیاتی، نیروی محرکه پیشرفت، رفاه و استقلال واقعی جامعه نشات می‌گیرد. مرجعیت علمی سنگ بنای نظام دانشگاهی است (۱۹-۱۸). لذا

انگیزش، سرعت نوآوری، عملکرد نوآورانه، یادگیری، توانایی حل مسأله، فرآیندهای مدیریت دانش و صفات رهبر اشاره کردند، در یک راستا قرار دارد (۳۴-۲۵) به‌گونه‌ای که کارکنان احساس جهت‌مندی می‌کنند. خلاقیت و نوآوری منجر به افزایش انرژی رهبران می‌گردد. آن‌ها با برقراری روابط مثبت با کارکنان چشم انداز را به آن‌ها منتقل می‌کنند و با توانمندسازی کارکنان به آن‌ها کمک می‌کنند تا چشم‌انداز را به واقعیت تبدیل کنند. که این امر در نهایت موجب بهبود عملکرد سازمان خواهد شد (۳۸-۲۵).

تأثیر رهبری دانش‌محور بر مرجعیت علمی دانشگاه‌های علوم پزشکی نیز در مسیر کسب مرجعیت علمی رویکردهای متفاوتی وجود دارد و در مسیر کسب مرجعیت علمی رویکردهای متفاوتی وجود دارد و کسب مرجعیت علمی نیازمند راهکارهایی است که در ابتدا به ساختاری بودن آن باید پرداخت و باید متذکر شد که توافق برای آینده‌نگری، استراتژی و یا مدلی جدید به‌جای الگوی فعلی، ایجاد شبکه‌ای قوی، حرفه‌ای در سرتاسر نظام آموزش عالی برای مشارکت و همکاری بین دانشگاهی به‌جای افزایش رقابت ناسالم، ایجاد تعادل اثربخش بین آموزش دانشگاهی با کیفیت و تحقیقات دانشگاهی با کیفیت، هیئت‌های امانا، اعتماد کردن به دانشگاه (حذف عوامل سلسله مراتبی) عمودی و متمرکز، استقلال هیئت‌های امانا هر منطقه (فدرالیسم، افقی و غیرمتمرکز)، بازنگری در وظایف و افزایش اختیارات است. دانشگاه‌ها و بالاخص دانشگاه‌های علوم پزشکی با استعانت به جبهه دانشی و رهبری دانش‌بنیان باید گام در این مهم نهند و با خلق و تولید دانش منبعث از علم در مسیر تعالی به سمت تبدیل شدن به منبع علم و مرجعیت دانش حرکت کنند و در این مسیر باید شکوفایی استعدادها، تمامی دانشجویان، افزایش تجربه‌های عملی و تعاملی، افزایش تحمل‌پذیری، ایجاد تفکر انتقادی، افزایش ابتکار، خلاقیت، کارآفرینی و نوآوری، گسترش حس کنجکاوی در دانشجویان، تقویت مهارت‌های کلیدی دنیای بیرونی مانند

نتایج این پژوهش به مسئولان و مدیران دانشگاه‌های علوم پزشکی پیشنهاد می‌شود که از رهبران دانش‌محور و اثربخش در سازمان استفاده نمایند تا بتوانند تا موجب ارتقاء مرجعیت علمی شوند.

یکی از اصول آینده‌نگری در دانش‌بروز علوم پزشکی اهمیت دادن به مرجعیت علمی بر مبنای مدیریت دانش می‌باشد. زیرا مرجعیت علمی در راستای پیشبرد اهداف راهبردی آموزش سلامت قابلیت ارتقاء توانمندی فوق‌العاده‌ای دارد. مرجعیت علمی منجر به ایجاد مزیت رقابتی می‌گردد و ایجاد رقابت در سطوح آموزش بهداشتی و درمانی منجر به ارتقاء علوم بهداشتی و پزشکی می‌گردد که در مجموع منجر به ایجاد رقابت جهانی می‌شود. براین اساس سند مرجعیت علمی به‌طور شفاف و عملیاتی بایستی تنظیم گردد و در اختیار کاربران و مدیران نظام سلامت قرار گیرد. ضمن اینکه سند مرجعیت علمی بایستی رویکردی نوآورانه داشته باشد. خصوصاً در سطوح آموزشی که یکی از ارکان م‌م‌ر ثمر دانشگاهی است چون ترسیم نقشه راه تحول و نوآوری در نظام سلامت بدون بکارگیری مبنای اصول علمی غیرممکن می‌باشد، زیرا مرجعیت علمی یکی از پایه‌های اصولی تحول در نظام سلامت می‌باشد. بنابراین در نظام سلامت در تصمیم‌گیری‌های خرد و کلان موثر آموزشی ضروری است سند مرجعیت علمی به‌طور عملیاتی و کاربردی بازبینی و بازنویسی گردد.

تدوین برنامه‌های تحول آموزش علوم پزشکی به بیانی مرحله‌جدیدی از طرح تحول نظام سلامت است که در راستای اجرایی‌سازی این برنامه‌ها ضروری است. معاونین آموزشی دانشگاه‌ها از طریق تعامل با اساتید، دانشجویان و نخبگان کشوری اهداف حوزه آموزش را دنبال نمایند. شناسایی موانع و عوامل تسهیل‌کننده و همچنین انجام برنامه‌ریزی‌های کوتاه‌مدت در دانشگاه، براساس یافته‌های پژوهش جهت ارتقاء مولفه‌های اصلی پژوهش در مراکز آموزش عالی سلامت و کمک به مسئولین و مدیران مراکز کلان منطقه یک آمایش آموزش عالی بخش سلامت کشور، برای تدوین استراتژی‌های بلندمدت جهت ارتقاء رهبری دانش‌محور و مرجعیت علمی در مراکز آموزش عالی سلامت از پیامدهای کاربردی این پژوهش است.

نتیجه‌گیری

امروزه، سازمان‌ها به‌خصوص نهادهای آموزشی با محیط رقابت جهانی مواجه هستند؛ لذا برای اینکه از قافله رقابت عقب نیافتند، احتیاج به رهبرانی دارند که ذارای دانش و توانا بالا، چشم‌اندازی را برای سازمان خود ایجاد کنند و بتوانند کارکنان را برانگیزند و تلاش‌های آن‌ها را در جهت تحقق اهداف و تعالی سازمان همسو و منسجم کنند. بنابراین در این پژوهش تاثیر رهبری دانش‌محور بر مرجعیت علمی و جهت‌مندی دانشگاه‌های علوم پزشکی مورد بررسی قرار گرفت.

جدول شماره ۱: نتایج جستجو مقالات			
ردیف	نام محقق	سال مطالعه	عنوان مقالات و متغیرهای موثر
۱	حکمت افشار و همکاران (۱۸)	۱۳۹۲	Restoring Scientific Authority in Iran: The Perspective of Postgraduate Students in Golestan University of Medical Sciences, Iran
۲	فتحی و همکاران (۳۱)	۱۳۹۴	ارتباط رهبری دانش و توانایی جذب دانش در ادارات کل ورزش و جوانان غرب ایران
۳	صفری و همکاران (۱۹)	۱۳۹۴	نقش کلیدی رهبری دانش محور با توجه به اقدامات مدیریت دانش در عملکرد نوآوری شرکت های تولیدی و تجاری استان گیلان
۴	روزی طلب و همکاران (۳۲)	۱۳۹۵	بررسی نقش رهبری دانش محور و فرآیند مدیریت دانش و نوآوری در شرکت فرآورده های لبنی کاله تهران
۵	درخشان و همکاران (۲۵)	۱۳۹۵	اعتباریابی پرسشنامه رهبری دانش
۶	صفری و همکاران (۳۳)	۱۳۹۵	تاثیر مولفه های رهبری دانش بر بهبود عملکرد سازمانی با بررسی نقش میانجی مدیریت دانش مشتری
۷	پرویزی (۵۶)	۱۳۹۵	مطالعه تطبیقی موانع و چالش های بین المللی شدن در مقطع ابتدایی در کشور ایران و کشورهای ژاپن و آمریکا و انگلستان
۸	زمانی منش و همکاران (۵۵)	۱۳۹۶	Designing a Native Model for the Internationalization of Iran's Medical Sciences Universities: A Qualitative Study
۹	حمیدی فر و همکاران (۳۰)	۱۳۹۶	رهبری و مدیریت در بین المللی سازی آموزش عالی
۱۰	تفرشی و همکاران (۲۷)	۱۳۹۶	بررسی تأثیر رهبری دانش و سرمایه اجتماعی بر سرعت نوآوری به واسطه تسهیم دانش
۱۱	یحیی پور و همکاران (۵۲)	۱۳۹۶	Identify Aspects of Scientific Authority in Babol University of Medical Sciences
۱۲	لطیفی و همکاران (۱۹)	۱۳۹۷	استخراج و اولویت بندی راهبردهای نیل به مرجعیت علمی ج.ا.ایران با روش تحلیل عملکرد-اهمیت (IPA)
۱۳	زمانی منش (۵۴)	۱۳۹۷	Effective factors on Internationalization of Medical Education from Faculty Members' Viewpoints in Shahid Beheshti University of Medical Sciences Members
۱۴	عارفی و عزیزی (۵۳)	۱۳۹۷	امکانسنجی بین المللی شدن دانشگاه های جامع دولتی شهر تهران (مطالعه موردی دانشگاه شهید بهشتی و دانشگاه تهران
۱۵	گل افشانی و همکاران (۲۹)	۱۳۹۸	ارائه مدلی جهت تبیین تأثیر رهبری بصیر بر استقلال دانشگاهی دانشگاه های علوم پزشکی کلان منطقه یک آماشی سلامت کشور
۱۶	شمیم و همکاران (۱۴)	۱۳۹۸	Impact of knowledge-oriented leadership on knowledge management behaviour through employee work attitudes
۱۷	قمی و همکاران (۳۹)	۱۳۸۹	بررسی عوامل دستیابی به مرجعیت علمی از دیدگاه استادان دانشگاه علوم پزشکی تبریز
۱۸	چانگ و همکاران (۳۴)	۲۰۱۰	The Study on Relationship Principals Knowledge Leadership and School Competitive Advantage of Elementary Schools
۱۹	جیرداسکین و همکاران (۳۶)	۲۰۱۲	Leadership role implementing knowledge transfer in creative organization: how does it work?
۲۰	رابرتس و همکاران (۴۹)	۲۰۱۲	Absorptive capacity and information systems research: Review, synthesis, and directions for future research
۲۱	کلی و موگان (۴۳)	۲۰۱۲	Culture shock and higher education performance: Implications for teaching
۲۲	کمال کونار و همکاران (۳۵)	۲۰۱۳	Leadership activities and their impact on creating knowledge in organizations
۲۳	دونت و همکاران (۳۷)	۲۰۱۵	The role of knowledge-oriented leadership in knowledge management practices and innovation
۲۴	روگاوهمکاران (۵۹)	۲۰۱۵	Internationalization of higher education: Analysis of factors influencing foreign students' choice of higher education institution
۲۵	شاو (۶۰)	۲۰۱۵	Internationalization in Australia and Canada: Lessons for the Future.
۲۶	چانگ و لین (۳۸)	۲۰۱۸	Applying CIPO indicators to examine internationalization in higher education institutions in Taiwan
۲۷	نگویرا و موری (۵۷)	۲۰۱۹	Internationalization and Higher Education: The Case of the University of Aveiro
۲۸	جوشی و اهیر (۵۸)	۲۰۱۹	Higher Education in India: Issues related to Access, Equity, Efficiency, Quality and Internationalization

References

- Arzeh K, SEYED AM. Knowledge Management and Communicational Skills of Managers of Physical Education Organization (Iran). 2012.
- Viitala R. Towards knowledge leadership. *Leadership & Organization Development Journal*. 2004 ;6(25):44-528.
- Ardalan MR, Eskandari A, Gilani M. Knowledge Leadership, Organizational Intelligence and Organizational Effectiveness. 2013.
- Hajikarimi AA, Hajipour B. Absorptive Capacity Measurement Model: A Study of Iranian Pharmaceutical Firms. *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*. 2008;14(1):51-70.
- Robbins, Jaj. Human Resource Management. Tehran Office of Cultural Research. 2001.
- Negwin, M. Transfer of knowledge and the information processing professions. *European Management Journal*. 2011;14(4):379 - 88.
- Lakshman C, Parente RC. Supplier-focused knowledge management in the automobile industry and its implications for product performance. *Journal of Management Studies*. 2008;45(2):317-42.
- Mintzberg H. Structure in fives: Designing effective organizations: Prentice-Hall, Inc; 1993.
- Kaplan RS. Building Strategy-Focused Organizations with the Balanced Scorecard: Graduate School of Business; 2003.
- Gold AH, Malhotra A, Segars AH. Knowledge management: An organizational capabilities perspective. *Journal of management information systems*. 2001;18(1):185-214.
- Ahlqvist T, Rhisiart M. Emerging pathways for critical futures research: Changing contexts and impacts of social theory. *journal pertain*. 2015;7(21):1-37.
- Subramanian C, Chandrasekaran M, Govind DS. Analyzing the buyer supplier relationship factors: an integrated modeling approach. *International Journal of Management Science and Engineering Management*. 2010;5(4):293-302.
- Marc GS. Human Resource Management. Publishing Company Boston. 2012.
- Shamim S, Cang S, Yu H. Impact of knowledge oriented leadership on knowledge management behaviour through employee work attitudes. *The International Journal of Human Resource Management*. 2019 Sep 8;30(16):2387-417.
- Ahmady S, Khajeali N. Challenges and opportunities of acquiring scientific authority in medical sciences: determination of the experts' views based on qualitative content analysis. *Journal of Advances in Medical Education & Professionalism*. 2020 Jan;8(1):32.
- Abbasi H, Gharghani BN, Yancheshmeh RS, Mosleh M. Prioritizing effective components of the third generation of Medical Science Universities by the AHP Technique. *Journal of Medicine and Cultivation*. 2020;28(1):16-36.
- Ghavamabadi M, Mortazavi Nejad S, Nowruzi S, Javadi M, Nani S, Abdolhosseinzadeh M. The model of scientific authority in the Islamic Republic of Iran based on the statements of the Supreme Leader. *Strategic studies of mobilization*. 2016, 18 (68): 5-30.
- Hekmat Afshar M, Kalantari S, Sanago A, Mahasti Joybari L. Reviving the approach of scientific authority in Iran: The view of graduate students of Golestan University of Medical Sciences. *Journal of Qualitative Research in Health Sciences*. 2014, 2(2):125-133.
- Latifi M; Tahmasebi Block Abad R; Javadi M, Mirzaei Haushki M. Extraction and prioritization of strategies to achieve scientific authority of the Islamic Republic of Iran by performance-importance analysis method. *Strategy Quarterly*. 2019: 27 (86) 5-29.
- Zapp M. The authority of science and the legitimacy of international organisations: OECD, UNESCO and World Bank in global education governance. *Compare: A Journal of Comparative and International Education*. 2020;8:1-20.

21. Simoes N, Crespo N. Self-Citations and scientific evaluation: Leadership, influence, and performance. *Journal of Informetrics*. 2020;14(1):100990.
22. Taban M, Yassini A, Shiri A, Mohammadi A. Designing and explaining the model of scientific authority in Iranian higher education based on the biographies of Iranian thinkers with a content analysis approach. *Journal of Epistemological Studies*. 2016; 2 (6): 21-40.
23. Akhavan P, Oliaie A, Dastranj Mamghani N, Saghafi F. Development of knowledge management cycle processes based on factors affecting the success of knowledge management. *Science-Technology Policy Quarterly*, 2011;3(2): 1-12
24. Jafari M, Seyedjavadi M, Zaboli R. Role of Scientific Authority in the Development Process in Iran: A Systematic Review. *Journal of Medical Education Development*. 2021;13(39):36-51.
25. Derakhshan M, Ghanbari S, Zandi Kh, Maleki H, Seif Panahi H. Validation of Knowledge Leadership Questionnaire (a study in Sanandaj universities). *Journal of Epistemological Studies*. 2016; 2(6): 40-60.
26. Sanobar N, Saburi Fard M, Shaaran A and Amini J. The effect of knowledge leadership components on organizational performance improvement by examining the mediating role of customer knowledge management. *Journal of Behavioral Sciences Research and Studies*. 2015; 24.
27. Tafreshi SM, Hoseinzadeh A, Nafti M, Abdollahi M. Investigating the effect of knowledge leadership and social capital on the speed of innovation through knowledge sharing (Case study: Alis Company in Mashhad). *Transformation Management Research Letter*. 2018; 9(1): 135-63.
28. Safari Mohsen Abad A. Azadehdel M. The key role of knowledge-based leadership with regard to knowledge management measures in the innovation performance of manufacturing and commercial companies in Guilan province. The first international conference on management and entrepreneurship. 2016.
29. Golafshani A, Salehi M. Presenting a model to explain the effect of insightful leadership on the academic independence of macro-medical universities in a health care region of the country. *Medicine and cultivation*. 2020; 28 (1): 114-29.
30. Hamidi Far F, Yousef K, Ebrahimi M. Leadership and Management in the Internationalization of Higher Education *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*. 2018; 23(1): 49-71.
31. Fathi F, Seyed Ameri M, Qaderzadeh J. The relationship between knowledge leadership and the ability to absorb knowledge in the general departments of sports and youth in western Iran. *Journal of Organizational Behavior Management Studies in Sport*. 2016; 3(1): 87-99
32. Rozitalab R, Tadbir S. Investigating the role of knowledge-based leadership and knowledge management and innovation process in Kaleh Dairy Products Company of Tehran. 3rd National Conference on Modern Management Sciences and Sustainable Planning in Iran. 2016.
33. Safari Mohsenabad A, Ashuri A. The role of knowledge leadership on knowledge management measures and innovation performance of manufacturing and commercial companies in Guilan province. *Monthly of Management and Accounting Research*. 2016: 28.
34. C CW, W FC, L CT. The Study on Relationship Principals Knowledge Leadership and School Competitive Advantage of Elementary Schools Educational administration and evaluation. 2010;1(9):27-58
35. Kumar KK, Jain KK, Tiwary RR. Leadership activities and their impact on creating knowledge in organizations. 2013.
36. Girdeuskiene L, Savaneviciene A. Leadership role implementing knowledge transfer in creative organization: how does it work? *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 2012;41:15-22.
37. Donate MJ, De Pablo JDS. The role of knowledge-oriented leadership in knowledge management practices and innovation. *Journal of business research*. 2015;68(2):360-370.
38. Chang D-F, Lin N-J. Applying CIPO indicators to examine internationalization in higher education institutions in Taiwan. *International*

- Journal of Educational Development. 2018;1(63):20-28.
39. Qomi H, Zadegan A, Alizadeh W, Khodayari M, Hemmati M. Investigating the factors of achieving scientific authority from the perspective of professors of Tabriz University of Medical Sciences. *Horizon Journal of Medical Education Development*, 2010, 4(3): 53-51.
 40. Crease R. P.. The rise and fall of scientific authority-and how to bring it back. *Nature*. 2019: 567(7748):309-310.
 41. Patterson NJ, Price AL, Galinsky KJ, Bhatia G, Loh P-R, Georgiev S, et al. Fast principal-component analysis reveals convergent evolution of ADH1B in Europe and East Asia. *The American Journal of Human Genetics*. 2016;98(3):456-472.
 42. Hekmatafshar M, Kalantari S, SanagU A, Mahasti Jouybary L. Restoring Scientific Authority in Iran: The Perspective of Postgraduate Students in Golestan University of Medical Sciences, Iran. *Journal of qualitative Research in Health Sciences*. 2013;2(2):125-133.
 43. Kelly P, Moogan Y. Culture shock and higher education performance: Implications for teaching. *Higher Education Quarterly*. 2012;66(1):24-46.
 44. F. N, S. G, S. G. The relationship between managers triples skills and the application rate of the learning organization components. *Research Journal in Humanities*. 2013;12(30):19.
 45. Widiyanto S, Cahyandito MF. The Role of Knowledge Sharing and Self Efficacy: Impact of Empowering Leader Behavior on Individual Performance. Department of Management and Business, Padjadjaran University. 2011.
 46. Lakshman C. Organizational knowledge leadership. *Leadership & Organization Development Journal*. 2009.
 47. Garvin DA, Edmondson AC, Gino F. Is yours a learning organization? *Harvard business review*. 2008;86(3):109.
 48. Lakshman C. Organizational knowledge leadership: A grounded theory approach. *Leadership & Organization Development Journal*. 2007.
 49. Roberts N, Galluch PS, Dinger M, Grover V. Absorptive capacity and information systems research: Review, synthesis, and directions for future research. *MIS quarterly*. 2012:625-648.
 50. Minbaeva DB, Mäkelä, K., and Rabbiosi, L. Explaining Intra-Organizational Knowledge Transfer at the Individual Level. *Knowledge Creation Diffusion Utilization SMG Working*. 2010;2010(1):1-36.
 51. Kostopoulos K, Papalexandris A, Papachroni M, Ioannou G. Absorptive capacity, innovation, and financial performance. *Journal of Business Research*. 2011;64(12):1335-1343.
 52. Yahyapour Y, Aghatabar-Roudbari J, Nikbakhsh N, Mouodi S S. Identify Aspects of Scientific Authority in Babol University of Medical Sciences. *Research in Medical Education*. 2017;9(1):71-67.
 53. Arefi M, Azizi A. Feasibility study of internationalization of comprehensive public universities in Tehran (Case study of Shahid Beheshti University and University of Tehran). *Strategic studies of public policy*. 2018; 8(26): 41-63.
 54. Zamani Manesh H, Jamali-Tazeh Kand M, Nazari R. Effective factors on Internationalization of Medical Education from Faculty Members' Viewpoints in Shahid Beheshti University of Medical Sciences Members. *Research in Medical Education*. 2018;10(2):38-45.
 55. Zamani-Manesh H, Khorasani A, Bakhtiari T. Designing a Native Model for the Internationalization of Iran's Medical Sciences Universities: A Qualitative Study. *Research in Medical Education*. 2017;9(2):56-44.
 56. Parviz M. A comparative study of barriers and challenges of internationalization in primary school in Iran and Japan, USA and UK. 2nd National Conference on Psychology of Educational and Social Sciences: Komeh Alam Avaran Scientific Research Institute. 1395.
 57. Nogueira R, Moreira AC. Internationalization and Higher Education: The Case of the University of Aveiro. *Higher Education and the Evolution of Management, Applied Sciences, and Engineering Curricula*: IGI Global. 2019: 87-119.
 58. Joshi KM, Ahir KV. Higher Education in India: Issues related to Access, Equity, Efficiency, Quality and Internationalization. *Academia*. 2019(14):70-91.
 59. Roga R, Lapiņa I, Mürsepp P. Internationalization of higher education: Analysis of factors influencing foreign students' choice of higher education institution. *Procedia-Social and*

- Behavioral Sciences. 2015;213:925-130.
60. Shaw K. Internationalization in Australia and Canada: Lessons for the Future. College Quarterly. 2015;17(1):77-94.